

14. Selve må du dock tro att jag förjer, Mig
till döds fastän gunst jag ej får, Ty nog ti-
den som allt fördöljer, Skall väl säkert och
läka min sår.

15. Sift farväl önskar jag nu att taga
Utaf dig nu mitt älskade mö; må du smär-
tan och sorgen fördraga Då jag förr eller sen
måste dö.

16. Till slut är nu wisan beskifwen, Och
mitt namn har jag tecknat der på; Gif aft
uppå wårsernas början om ni kunnen detta
förstå.

GS 1186

En mycket wacker Kärleks

Wisa,

Författad af en Dal-dräng.

I min ungdom det roar mig att se,

Skellefteå

Tryckt hos Carl Fr. Carlberg 1850.

I min ungdom det roar mig att sjunga Kasta
än sorgen till hjertat mig går; och den blom-
strande ungdom förkunna, Hur det werldslig-
ga nöjet förgår.

2. Aldrig komma de nöjsamma dagar, som
i nöjen framflutit för mig, Då en wän jag
med oro skall sakna Och med ångslan fram-
leswa min tid.

3. Nu den blomstrande tid är framfluten,
Liksom watten i förssande ström; Mina är
och min ungdoms dagar Hafwa flytt som
en tanke, en dröm.

4. En ros hade jag wäl planterat, Hvil-
ken inwid mitt hjerta skall bo; Men en gång
och sen aldrig mera, Den inför min ögon
skall gro.

5. Redan hafwer du mig öfwergifwit, Re-
dan hafwer du mig bortglömt; Ingen wän
dig dock werlden kan gifwa, Som dig nån-
sin kan älska så ömt.

6. Jag går här ibland stormande isar Och
mitt hjerta är utan all tröst, Mig påminner
hwar gång jag fick hvila Så lugn och så
nöjd wid ditt bröst.

7. Kan wäl hända den dagen kan komma,
Då din ungdom har rasat förbi, Då ditt

hjerta med smärta skall ångra Att du varit
så falsk emot mig.

8. Linden grön jag gick ut att beskåda,
För att lugna mit hjerta och sin' Men för
mig fall en tanke så swära Att förtwiflan
bestormade mig.

9. Ingen är det som mig mera känner,
Ibland alla en främling jag är; Mina ung-
domsbekanta och wänner De äro långt borta,
de äro ej här.

10. När som jag uppå hemorten tänker,
Der föräldrar och lyfkon Jag har; Jag be-
sinnar, emot deras wilja Jag rest bort och
olydig war.

11. Detta får jag med tiden betala, Då
åt andra en tjenare jag är; Jag gick ut till
att wärlden erfara, Hennes falskhet jag nu
känna lär.

12. Nwällen stundar och solen går ne-
der, Och mitt nöje slutas i dag; Aldrig stun-
dar för mig eller eder, Någon säll eller nöj-
samer dag.

13. Will jag sofwa ell' will jag waka,
Så will oro all glädje förtä; Då lilla wän-
nen jag för alltid skall sakna, Och med sor-
gen jag ensam blir qwar.